

Den sten, som bygherrerne forkastede, er blevet til hovedhjørnestenen

Den 5. september (EIRNS) – NATO-landene og den Europæiske Union, som ville “knuse” Rusland med monstrøse sanktioner og massive forsyninger af deres mest avancerede våben, har nu desperat brug for ledelse med nye, verdensomspændende økonomiske og strategiske politikker. De er selv ved at blive splittet ad af en økonomisk eksplosion, der forårsager en galopperende inflation og produktionsnedbrud for deres egne befolkninger og industrier, og hungersnød for udviklingslandene. Og de står over for et efterår og en vinter med omfattende uroligheder med trussel om verdenskrig.

Kravene om afholdelse af nyvalg i forskellige europæiske lande er et udtryk for dette sammenbrud, men lederskab med en vellykket ny strategisk og økonomisk politik må komme andetstedsfra. Kandidaterne er tvunget af London, Wall Street og de atlantiske medier, til på forhånd at blive enige om at optrappe krigen med Rusland og påtvinge nedskæringer og folkelig lidelse, “så længe det kræves”. Som den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock skændigt erklærede den 31. august: “Jeg er ligeglad med, hvad mine tyske vælgere mener”; at støtte Ukraine for (umuligt) at besejre Rusland i NATO-regi, er politikken til den bitre ende.

Nu gennemgår de europæiske økonomier, for at citere en anden tysk minister, “et drastisk sammenbrud af industrien”. Tusindvis af milliarder i redningspakker strømmer nu ud af statskasserne – Sverige 23 mia. euro, Finland 10 mia. euro, Østrig 2 mia. euro, Tyskland 15 mia. euro for en måned siden, og i går blev der annonceret 65 mia. euro – for at forsøge at redde store energi- og industrivirksomheder fra fabrikslukninger, manglende likviditet og insolvens, og for at

lokke husholdningerne til at forsøge at betale deres ubetalelige el- og varmeregninger. Naturgaspriserne for europæiske virksomheder og industrier er steget 11-12 gange på et år, elpriserne er steget 6-8 gange, og dertil kommer særlige reguleringer. Naturgasforbruget er faldet med 11 % for alle og 21 % for industrien i år – ”destruktion af efterspørgselen” og nedlukning af produktionen som følge af inflationen.

Alle regeringskoalitioner skyder skylden på Rusland, men sandheden trænger sig på. Råvareinflationen eksploderede på verdensplan i 2020 og 2021; forbrugerprisinflationen løb af sted i efteråret 2021; begge på grund af pengepolitiske centralbankkrav og spekulation, som udjævnede produktiviteten og undertrykte produktionen.

For 50 år siden, da denne politik tog over efter Nixons nedlæggelse af FDR's Bretton Woods-system, så Lyndon LaRouche fremad og udarbejdede en langsigtet prognose. Som Helga Zepp-LaRouche skrev i en artikel, der udkommer i denne uge i forbindelse med 100-årsdagen for hans fødsel, den 8. september: “Han advarede ... om, at hvis den ændrede kurs, der blev antaget – hen imod et rent monetaristisk finanssystem med profitmaksimering som mål – skulle fastholdes, ville verden nødvendigvis gå mod en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny verdenskrig, medmindre der blev etableret en helt ny og retfærdig økonomisk verdensorden.”

Lyndon LaRouche udformede politikken for denne nye orden: Den Internationale Udviklingsbank; den eurasiske og Verdens-Landbroens udviklingskorridorer; en måne-mars mission for flere nationer samt udvikling af termonuklear fusion som “videnskabelige drivkræfter” for økonomien; Glass/Steagall-bankadskillelse og hamiltonisk nationalbankvæsen i alle væsentlige nationer. Hvis hans “Nye Bretton Woods”-politik var blevet vedtaget i det 20. århundrede frem til det globale finanskrisen i 2008, ville vi nu ikke stå over for de alvorlige trusler om hyperinflationært økonomisk sammenbrud og atomkrig

mellem supermagter, som vi står over for i dag. Men eftersom LaRouche fremlagde denne politik for nationale ledere og borgere rundt om i verden, blev LaRouche bagvasket og latterliggjort af amerikanske og europæiske medier, og han blev gentagne gange retsforfulgt på ordre fra bankfolk i London og Wall Street og indflydelsesrige NATO-personligheder som Henry Kissinger.

I denne krise tilbyder Schiller Instituttet lederskab og en ny politik til alt bredere kredse i de ramte transatlantiske lande og til russiske, kinesiske, indiske og udviklingslandes ledere. Som et tegn på dette lederskab er det blevet udvalgt til særlig, fjendtlig opmærksomhed af det "Globale NATO's" krigsparti og dets stedfortrædere.

På hans 100-års fødselsdag i denne uge vil en stor international konference den 10.-11. september fejre dette arbejde og tilføre nye impulser til hans idéer, som vil være hovedhjørnestenene for fremtiden – hvis vi sørger for, at menneskeheden får en sådan.
(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11)